

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/37/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201094
Dátum vydania rozhodnutia:	30.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1011201094.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľa Ing. D. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., zastúpeného JUDr. Igorom Horanským, advokátom, AK so sídlom 922 10 Trebatice, proti odporkyni Sociálnej poisťovni, ústrediu, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výplatu predčasného starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/125/2011-32 zo dňa 18. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sd/125/2011-32 zo dňa 18. júna 2013 m e n í tak, že konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 08.03.2011 o zastavení výplaty predčasného starobného dôchodku od dňa 24.04.2011 a zmenové rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 28.09.2011 o uvoľnení výplaty predčasného starobného dôchodku potvrdil. Rozhodol tak s odôvodnením, že po preskúmaní oboch napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že obe rozhodnutia sú správne a boli vydané v súlade so zákonom a preto ich potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že právnenému zástupcovi navrhovateľa ani navrhovateľovi ich náhradu nepriznal z dôvodu neúspešnosti navrhovateľa v spore.

Navrhovateľ podal proti tomuto rozsudku krajského súdu odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne o zastavení výplaty predčasného starobného dôchodku zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie alebo rozsudok zruší a vec vráti na ďalšie konanie krajskému súdu a prizná navrhovateľovi náhradu trov konania z titulu trov právneho zastúpenia. Uviedol, že odporkyňa vydala rozhodnutie o zastavení výplaty predčasného starobného dôchodku bez predchádzajúceho upovedomenia navrhovateľa, teda nedala mu možnosť

vyjadriť sa k veci. Konala v rozpore s ustanovením § 188 ods. 1 v spojení s § 124 zákona o sociálnom poistení, keď vo veci nenariadila ústne pojednávanie. Rozhodnutie bolo vydané bez adekvátneho zisťovania a objasňovania skutočného stavu veci a nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Dôvody rozhodnutia odporkyňa dopĺňala vo vyjadrení k opravnému prostriedku, čo ale nemôže ovplyvniť objektívnu nekvalitu, neopodstatnenosť, nepreskúmateľnosť a nezákonnosť napadnutého rozhodnutia a postupu pred jeho vydaním. Krajský súd sa takmer vôbec nezaoberal a nevysporiadal sa s podstatnými argumentmi a námietkami navrhovateľa ohľadne nedostatkov a nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia odporkyne, čím porušil základné právo navrhovateľa na spravodlivý proces a na súdnu a inú právnu ochranu.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedla, že odvolacie dôvody nepovažuje za opodstatnené. V konaní o zastavení výplaty predčasného starobného dôchodku navrhovateľa nebolo potrebné nariadiť ústne pojednávanie, pretože odporkyňa neposudzuje dôchodkové poistenie občanov na základe ich ústnych výpovedí, ale na základe podkladov, ktoré sú povinní poskytovať zamestnávateľia podľa § 231 zákona 461/2003 Z. z. a evidencií vedených príslušnými útvarmi Sociálnej poisťovne priamo zo zákona. Trvá preto na vecnej správnosti rozhodnutia o zastavení výplaty predčasného dôchodku od 24. apríla 2011, ako aj následného rozhodnutia z 28.09.2011 o uvoľnení výplaty predčasného starobného dôchodku a navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť.

Podľa § 250o O.s.p., ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Ako vyplýva z obsahu spisu, odporkyňa vydala dňa 8. marca 2011 pod č. XXX XXX XXXX rozhodnutie, ktorým podľa § 293bt ods. 2, § 67 ods. 5 a § 112 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 543/2010 Z. z. zastavila navrhovateľovi od 24. apríla 2011 výplatu predčasného starobného dôchodku, ktorý mu bol priznaný od 1. februára 2007. Navrhovateľ podal proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok s návrhom na odklad jeho vykonateľnosti, ktorý na pojednávaní pred krajským súdom dňa 19.03.2013 vzal späť, preto v tejto časti súd konanie zastavil. V priebehu konania o opravnom prostriedku odporkyňa vydala vo veci nové rozhodnutie zo dňa 28.09.2011 pod č. XXX XXX XXXX X, ktorým podľa § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení navrhovateľovi od 24. apríla 2011 uvoľnila výplatu predčasného starobného dôchodku v sume 339,80 € mesačne.

I keď sa odvolací súd stotožňuje s námietkou navrhovateľa, že obe rozhodnutia odporkyne sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (ktoré odporkyňa dopĺňala dodatočne vo svojich vyjadreniach) a rovnakou vadou trpí aj rozhodnutie krajského súdu, vydaním nového rozhodnutia zo dňa 28.09.2011 o uvoľnení výplaty predčasného starobného dôchodku od 24.04.2011, teda odo dňa, keď bola pôvodným rozhodnutím jeho výplata zastavená, bolo celkom vyhovené opravnému prostriedku navrhovateľa, čím bol naplnený zákonný dôvod pre zastavenie konania podľa cit. ustanovenia § 250o O.s.p. Pretože krajský súd rozhodol v rozpore s týmto ustanovením, odvolací súd jeho napadnutý rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že konanie zastavil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu podľa výsledku, lebo konanie bolo zastavené. Odvolací súd nepovažoval za potrebné skúmať, kto zavinil zastavenie konania pre prípadnú aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p., pretože navrhovateľovi vznikli trovy iba z titulu trov právneho zastúpenia, ktoré si v zákonnej lehote nevyčísľil a odporkyňa nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.